

Ach arme EU. Waar ben je nog van nut?

28 januari 2026

We waren er zo blij mee, die Europese samenwerking. Lekker doorrijden bij de grensovergang, geen muntjes meer wisselen.

Wat waren we groot. Eindelijk telden we mee. Dat oude continent waarvan de landen elkaar zo vaak in de haren waren gevlogen, elkaars steden hadden vernietigd, en miljoenen mensen over de kling hadden gejaagd.

Vrede was de toekomst. En welvaart. Nooit meer oorlog. Nooit meer honger, of armoede.

Democratisch was het ook. Een congreshal vol met volksvertegenwoordigers. Luxe als in een spiegelpaleis. Een bastion van voorspoed en macht. En democratie.

Een voorbeeld ook. De wereld keek jaloers toe hoe dat continent zo fijn met elkaar om kon gaan. Verschillende talen, verschillende culturen. Wat een gezellig continent was het geworden. De wereld zou zoiets overal moeten willen.

Maar ergens, ik weet niet waar, ergens onderweg ging het mis. De macht voelde te goed om niet verder te laten groeien. Met een tsunami aan regels, wetten en voorschriften werd de leden van de club hun zeggenschap over hun eigen land ontnomen.

Je ontfutselde hen miljarden, jaar-in-jaar-uit.

Er kwam geen eind aan je geldhonger. Covid, klimaat of Oekraïne, elke keer een nieuwe reden om vele honderden miljarden bij de Europese burgers weg te halen en in bodemloze en corrupte putten te laten verdwijnen.

Je dwong burgers prikken te nemen waarvan je wist dat ze matig getest waren, en nu bewezen amper effectief en zeker onveilig. Je pompte miljarden naar je farmavrindje Bourla. Gaf geen openheid. Je sms-jes waren ineens foetsie.

Je hokte Europabreed mensen op om een virus te bestrijden. Stuurde politie en

leger af op vreedzame demonstranten. Op de achtergrond stuurden geheime diensten overheden en media aan in een lawine aan angstberichten. Het democratische Europa stierf tijdens Corona aan het virus dat het wilde bestrijden.

Je heulde met de Amerikanen om de wettig gekozen president van Oekraïne via een in scene gezette 'burgeropstand' door een 'vriendje' te vervangen. Je vond het prima dat vanaf 2014 Russische inwoners of Russisch sprekenden in Oekraïne door neo-NAZI's werden geterroriseerd en met duizenden werden vermoord.

Je lokte president Poetin in de val met de MINSK-besprekingen. Niet vrede was het doel, maar tijd winnen voor een oorlog tegen Rusland. Rusland wachtte dat moment niet af.

Boem, weg was het goedkope en ononderbroken aardgas van onze grote buur. Opgeblazen door onze bondgenoot. Je zweeg. Keek de andere kant op en maakte iedereen wijs dat de Russen hun eigen pijpleiding hadden vernietigd. Alleen gekke Henkie geloofde dat. En de media natuurlijk, die jullie met meer dan 100 miljoen euro aan je hebben weten te binden. Eén grote Europese Pravda.

De leiders van de grote landen van de Unie, Merz, Macron en buitenbeentje Starmer behoren tot de minst vertrouwde en geliefde leiders sinds de Tweede Wereldoorlog.

Je pakte aan met de NAVO en trok op met de Amerikaanse machts- en oorlogsmachine. Je dacht daarmee aan de winnende kant te staan. Meegezogen in diverse oorlogen in het Midden-Oosten en tegen Rusland. Je weet niet hoe je aan nieuwe miljarden moet komen om in de bodemloze put van Kiev te plempen. Even dacht je aan diefstal, van Russische tegoeden. Je besepte welk onheil dat over het machtsinstituut EU zou afroepen en deinsde ter elfder uren terug.

Niet vrede, maar oorlog wilde je, en nog. De Russen als een viswijf uitschelden. Meehuilen met onze Amerikaanse bondgenoot.

[Een nieuwe tweedeling in Europa](#)

Totdat er een nieuwe president kwam. Die wilde een einde aan de uitzichtloze oorlog in Oekraïne, om zijn handen vrij te hebben voor andere oorlogen. Maar door wilde je, een lange oorlog moest het worden. Rusland moest gesloopt, haar

grondstoffen in Europese handen vallen.

Het liep anders.

Je kreeg ruzie met je baas in Washington. Je foeterde. Je sputterde. Het hielp niet. De baas van het Witte Huis beet door. Kneep je af met tarieven op Europese export, dwong je tot wapenaankopen in vele honderden miljarden hoogte. Ook moest je ja zeggen tegen meer dan 600 miljard verplichte aankoop van peperdure LNG-gas, gas dat de Amerikanen niet in onbeperkte hoeveelheden kunnen produceren.

Nu heb je mot met iedereen. De Russen, de Amerikanen en de Chinezen (die je schoffeerde met het bezoek van Kaja Kallas). De rest van wereld ziet hoe Europa zichzelf op instigatie van 'vriend en bondgenoot' industrieel laat ontmantelen.

Je zette vol in op een demografische transitie, waardoor nationale culturen onder druk kwamen te staan. Met de woke-ideologie heb je veel tradities en gewoonten kapot gemaakt, of willen maken. Met de regenboogvlag verdeelde je de mensen in letters van het alfabet. Je liet nationale landsgrenzen spoorloos verdwijnen.

Je schreef onder valse voorwendselen verschillende censuurwetten. Europeanen moeten nu op hun tellen passen. Van ruim vijftig kritische Europeanen heb je het leven geruïneerd met onwettige sancties. Je kruipt in onze privé-gesprekken, beperkt onze vrijheden. Je snoert je eigen burgers de mond. Je duldt geen tegenspraak.

Met het introductie van de 'aangelopen' wolven, opbreken van honderden rivierdammen, ontoegankelijk maken van natuur, onder water zetten van gebieden dwing je burgers uit hun natuurlijke omgeving.

Blijf thuis! Of in de door duizenden camera's en sensoren 'beveiligde' steden.

Je verjaagt de boeren met het klimaatnarratief waarmee je onze voedselvoorziening in gevaar brengt. Big Food in de VS, Oekraïne en elders krijgen de opdrachten.

Met de illusie van 'schone' wind- en zonne-energie destabiliseer je onze ooit zo betrouwbare energievoorziening, zo belangrijk voor een moderne samenleving. Je laat kerncentrales en nieuwe schone kolencentrales afbreken.

Nu komt onze 'vriend' Europees grondgebied opeisen. Voor zijn eigen veiligheid.

Gewoon omdat het kan. Europa heeft al haar wapens aan Oekraïne weggegeven, de miljardenorders aan Amerikaanse wapens zijn nog onderweg.

Je stuurde moedig een handvol militairen om ons Groenland tegen een Amerikaanse invasie te verdedigen. 'Daddy' dreigde met sancties (importtarieven) en weg waren ze weer. Groenland is voor onze bondgenoot. We staan erbij en kijken ernaar.

Eigenlijk heb je helemaal geen bondgenoten meer. Je staat alleen in een wereld waarvan je de grootste spelers naar het leven hebt gestaan, beledigd, uitgescholden, geschoffeerd.

Daar sta je dan. In een boze wereld. Afgesneden van betrouwbare energie, je industrie vertrekkend naar de VS en China. Intern tot op het bot verdeeld. Ruzie maken met je eigen Oost-Europese leden. Een Euro die onverenigbare economieën niet lang meer kan overbruggen.

Laten we eerlijk zijn. Je hebt een puinhoop gemaakt van wat ooit een mooi voorbeeld van pan-Europese samenwerking had kunnen worden. Soevereine landen die samenwerken, samen werken aan vrede en voorspoed voor haar 500 miljoen burgers.

Nu zien we een Europa in totale verwarring, met onbetaalbare schulden, op rooftocht naar nog meer miljarden, in oorlog met onze geografisch logische bondgenoot Rusland. We hebben die buurman getergd militair en met onvolwassen gekrijs en gescheld. Je voelde je sterk met een dementerende Amerikaanse president achter je. Die is weg.

Het huidige VS geeft niet zoveel meer om het oude continent. Daar sta je dan met je grote waffel tegenover de Russische beer zonder hulp van 'daddy'. Gelukkig is de boze buurman geduldig en vergevingsgezind, anders waren er mogelijk al oreshnik-raketten op Brussel neergedaald.

Dit Europa is na twee verwoestende wereldoorlogen niet veel wijzer geworden.

"We must prepare for an angry world", zei WEF-voorman Klaus Schwab in 2020. Hij was geen helderziende maar wist welk onheil de door zijn club 'opgeleide' leiders onder de bevolking zouden aanrichten.

Van hoog tot laag worden lang en zorgvuldig voorbereide agenda's uitgevoerd,

met de gekochte media als spreekbuis. De Europese Unie is na het WEF het belangrijkste uitvoerende platform van een mondiaal afgestemde agenda, die niet de burger, maar de grotere belangen dient.

Dit project moet ontmanteld worden om direct opnieuw te beginnen. Van voor af aan. Met geleerde lessen over machtsconcentratie en machtshonger.

We moeten samen verder, samen op het hele Europese continent. Kennis, innovatie en grondstoffen. Het is er allemaal. Tijd voor nieuw inspirerend leiderschap, want dit Europa heeft zijn beste tijd gehad.